

Православний Голос Люблінна

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
- української православної громади Люблінна

Люблін

№ 8 (83)

Серпень 2009 р.Б.

www.ukrorth.lublin.harazd.net

**Православна Парафія свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади**

належить до Люблинського благочиння Люблинсько-Холмської єпархії
Автокефальної Православної Церкви в Польщі

Настоятель парафії: **о. прот. Мирослав Вишневський**
Священики-емерити: о. митр. прот. Володимир Ходак та о. Миколай Банковський

Диригент парафіяльного хору: **чтець Олексій Куций**

Церковний староста: **Григорій Купріянович**

Парафіяльний храм:

церква Воздвиження Чесного Хреста Господнього,
що міститься у Православному Домі Соціальної Допомоги
Люблинсько-Холмської єпархії в Любліні (ul. Dolińskiego 1).

Поштова адреса:

Parafia Prawosławna pw. św. Metropolity Piotra (Mohyły) w Lublinie
ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin

E-mail: ukrorth-lublin@cerkiew.pl; Інтернет: <http://www.ukrorth.lublin.harazd.net>

Банківський рахунок парафії:

08 1050 1953 1000 0090 6360 8732 (Ing Bank Śląski O/Lublin)

Хроніка нашого буття (79)

- 4 липня суботню Вечірню у парафіяльній церкві православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні совершив мешканець Православного дому соціальної допомоги – о. митр. прот. Володимир Ходак. Божественну Літургію наступного дня, у неділю 4-у по П'ятидесятниці служив він же спільно з о. Адамом Веремієвичем, вікарним священиком військової парафії св. ап. і св. Марка в Білій Підляській, який також виголосив проповідь. Цього дня вірні досить численно приступали до Таїнства св. Євхаристії.

- У суботу 11 липня Вечірню у нашому храмі совершав о. Володимир. Наступного дня, 12 липня, випало свято свв. первоверховних апостолів Петра і Павла. Святочну Божественну Літургію поруч священиків нашої парафії, мешканців Православного дому соціальної допомоги – о. митр. прот. В. Ходака та о. Миколая Банковського служив також о. прот. Георгій Пліс, настоятель православної парафії в Черемсі на Північному Підляшші, батько вчительки Закону Божого в нашій парафії – Ельвіри Пліс. Парафіяльним хором востаннє перед літньою відпусткою керував чтець Олексій Куций. Також і в цю неділю вірні зібралися досить численно, як на літній період.

- 14-15 липня наша парафія традиційно організувала прощу на свято Турковицької ікони Божої Матері до Турковицького жіночого монастиря Покрова Пресвятої Богородиці. Бус від'їхав з-під нашої парафіяльної церкви 14 липня пополудні, а повер-

нувся 15 липня увечері. У прощі брали участь вірні обох люблинських парафій, численно приступали до Таїнств Св. Сповіді та Св. Причастя. Цьогорічне свято Турковицької ікони було особливим, оскільки вперше від понад 60 років відбувалося в діючому монастирі. (Більше про свято – стор. 7-8.)

- 18 липня суботню Вечірню служив о. Володимир, співала на хорі Марія Купріянович, яка вперше самостійно співала Вечірню. Божественну Літургію наступного дня, у неділю 19 липня, спільно з о. Володимиром служив о. Адам Веремієвич з Білої Підляської, який виголосив проповідь. Церковним хором керувала Єлизавета Здроевська з Білостоку. Цього дня вже більш відчутним став період літніх канікул, оскільки в храмі зібралося менше вірних, ніж звичайно.

- 25 липня Вечірню служив о. Миколай. 26 липня, коли Церква відзначала пам'ять свв. Отців 6-ти Вселенських Соборів та Собор Архангела Гавриїла, Божественну Літургію служили о. Миколай Банковський та о. Георгій Гасюк, вікарний священик парафії у Володаві, який оточує душпастирською опікою православних вірних в Угруську та Руді-Гуті на Холмщині. Отець Георгій сказав проповідь українською мовою на Євангельську тему. Церковним співом у ці два дні керувала Є. Здроевська. Численні вірні нашої парафії брали цього дня участь у святі в честь преп. Антонія Печерського в Голі на Володавшині.

Хронікар

День Святої Трійці й «Українська Бесіда» в Любліні

Традиційно в празник П'ятидесятниці, який припав цього року на 14 червня, в Любліні та у лісі Домброва неподалік міста відбулося Свято української православної громади Люблина з нагоди свята П'ятидесятниці та закінчення 2008/2009 навчального року в Українській недільній школі в Любліні. Це одна з наймасштабніших щорічних подій, організованих Українським Товариством у Любліні та Православною Парафією свт. Петра (Могили) в Любліні. Цього року гроно організаторів свята поповнилося Братством Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії.

Особливістю свята, котре кілька років тому вийшло за рамки суто парафіяльної урочистості, є поєднання двох контекстів: українського і православного. Має це особливе значення у контексті Свята Зішестя Святого Духа на апостолів, котрі, осяяні Святим Духом, «почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав» (Дії II 4), що стало згодом важливою передумовою місії свв. Кирила і Мефодія у нашій частині Європи. Тим більш символічним є цей вимір для Української недільної школи в Любліні, де наші діти мають змогу не тільки навчатися Закону Божого, але й поглиблювати знання з рідної мови та культури.

Святування, яке розпочалося в неділю вранці Божественною Літургією в Хрестовоздвиженській церкві, о 15 годині перенеслося до лісу Домброва. Серед гостей, які вшанували урочистість своєю присутністю, традиційно був **Його Високопреосвященство православний архієпископ Люблинський і Холмський Авель**. З-поміж духовенства гостили ми також **о. митр. прот. Володимира Ходака**, а також, що особливо приємно, священників кафедральної парафії св. Іоана Богослова в Холмі: настоятеля парафії і холмського благочинного **о. митр. прот. Івана Лукашука** та **о. диякона Вадима Штембурського**. Надзвичайно важливою була присутність польських гостей, заслу-

жених для розвитку польсько-українського порозуміння: віце-міністра освіти РП **Кшиштофа Становського** та голови Товариства «Спільне коріння» **Збігнева Войцеховського**. Був серед гостей свята також віце-бургомістр Свидника **Анджей Радек**. Прибули на свято вірні кафедральної православної парафії Преображення Господнього в Любліні та інші гості.

Урочистість розпочалася виконанням тропаря свята П'ятидесятниці. Привітавши гостей та учасників свята, ведучі урочистості **Анна Кудлак** та **Лука Чижевський** запросили на сцену організаторів – голову Українського Товариства в Любліні **д-ра Григорія Купріяновича**, настоятеля нашої парафії **о. прот. Мирослава Вишневського** та голову Братства Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії **Ярослава Щура**. Г. Купріянович, наголосив, зокрема, на широкому характері свята, в якому традиційно беруть участь гості з рідного для багатьох люблинських українців Підляшшя, а тепер і з Холма та Березна, де після багатьох важких десятиліть відроджується українське життя.

Після того зі словом до учасників свята звернувся владика Авель. Наш архипастир дав благословення урочистості, зазначивши, зокрема, важливість праці з наймолодшими, що є перспективою «нашої Церкви, нашого суспільства і нашого народу». Йо-

го Високопреосвященство наголосив також на нових перспективах, які з'являються в політиці уряду для розвитку нашої Церкви, традиції, культурного життя нашого народу (свідченням чого є, зокрема, присутність міністра), а ми маємо всі ці можливості використовувати.

Надзвичайне враження на всіх присутніх справила промова віце-міністра Кшиштофа Становського. Корінний люблинець, багатолітній активіст на ниві поширення громадянської освіти, він звернувся до присутніх чистою українською мовою, яку опанував уже у зрілому віці. Він зазначив, зокрема, що школи, в яких учні вивчають рідну мову, що не є державною, можуть бути важливіші за державні школи, адже «до такої школи учні ходять не тому, що їх змусили, а тому, що для них це важливо». Таке шанобливе ставлення високого посадовця до мови своїх сусідів викликало серед учасників свята захоплені коментарі й спонукало багатьох до рефлексії.

Перша частина художньої програми була традиційно підготовлена учнями **Української недільної школи в Любліні** під опікою керівника школи **Ярослави Шевчук**, яка веде також уроки української мови та театральні заняття, учительки Закону Божого **Ельвіри Пліс** та **Лесі Соболевської**, котра навчає учнів нашої недільної школи основ українського образотворчого мистецтва. На початку учні школи – **Павлина**

Луцюк, Марта і Клавдія Вишневські, Оля й Катя Купріянович, а також **Маркіян Савенець** у формі розповідей та віршів нагадали глядачам про небесну ієрархію та про особливе значення ангела-охоронця, який став провідним символом цього річного свята, кілька віршів, декламованих наймолодшим учнем Маркіяном, наголошували на значенні рідної української мови.

Після того учні показали виставу за мотивами казки українського мистецтвознавця й перекладача **Анатолія Шевчука** з Житомира під назвою «Як в Україні витинанки

з'явилися», адаптовану до сценічного виконання **Ярославою Шевчук**. Головна героїня казки, дівчина **Василина** (у майстерному відтворенні **Олі Купріянович**), отримавши напучування від батька (**Матвій Марчук**, який був також наратором казки) вирушає у світ за ро-

зумом, щоб навчитися, як тішити людську душу. Сивобородий старець (**Яків Марчук**), якого вона щедро пригостила на дорозі, дарує їй ножиці й кольоровий папір і вказує дорогу до своєї сестри, котра має навчити дівчину незвичайному мистецтву. Зустрічаючи на шляху обтяжених горем **Калину**, **Горобину** (**Катруся Купріянович**) та **Явора** (**Маркіян Савенець**), **Василина** допомагає їм у біді, непомітно опановуючи мистецтво витинанки – на очах глядачів у її руках народжувалося листя явора і верби. Коли

Шукаємо спонсорів для «Православного Голосу Любліна»

Вже понад шість років видається бюлетень нашої парафії та громади – «Православний Голос Любліна». Проте випуск цього видання пов'язаний з певними коштами (це кошти копіювання, інші праці виконуються безплатно).

Всіх, хто хоче підтримати наше церковне видання – просимо про спонсорвання окремих його випусків. Кошт копіювання одного випуску – біля 70 зл. Прізвище спонсора буде зазначене у виданні.

Василина нарешті домандрувала до оселі бабусі (**Павлина Луцюк**), яка допровадила дівчину до вершини витинанкарської майстерності, навчивши витинати з паперу фігуру янгола. На закінчення вистави, що спонукала до рефлексії про людську доброту й безкорисливість, але також про збереження рідної традиції, кожен з учасників отримав оригінальну витинанку-ангеліка. Особливо вишукану витинанку авторства графіка **Миколи Соболевського** учні Української недільної школи в Люблині передали в подарунок владиці Авелю. Після виступу учні отримали з рук о. Мирослава, архієпископа Авеля та віце-міністра К. Становського свідоцтва закінчення 2008/2009 навчального року та подарунки. Щирі подяки від учнів разом із квітами отримали також учительки Української недільної школи.

Наступним традиційним елементом свята став концерт української пісні. Перед глядачами виступили **фольковий ансамбль українських студентів Люблина «Хвиля»**, що діє під опікою Українського

Товариства в Люблині, у складі **Луки Чижевського, Анни Кудлак, Анни Петручук, Катерини Дмитрук та Мирослава Фаля**. Після них на сцену вийшов широко відомий **ансамбль «Ранок» із Більська Підляського** під керівництвом **Єлизавети Томчук**, що вже й раніше, у 2006 році, тішив учасників «Української Бесіди» у Люблині своїм майстерним співом.

Свято – з піснями, розмовами, дитячими іграми та традиційними ковбасками – тривало у більш неформальній обстановці аж до пізнього вечора, при світлі вогнища та десятків імпровізованих маленьких світильників. Невід’ємним графічним елементом стала сценографія свята, підготована слухачем ЄКПіУУ і докторантом Факультету мистецтв УМКС Миколою Соболевським. Координатором заходу був **Андрій Скатеринчук**. Не можна не згадати, що проведення свята в такому масштабі не було б можливим без фінансової підтримки, яку надали Управління міста Люблин та Міністр внутрішніх справ і адміністрації РП.

Андрій Савенець

Відкриття і посвячення пам’ятника в Сагрині

Люблинсько-Холмська православна єпархія та Українське Товариство повідомляють, що урочисте відкриття і посвячення Меморіалу замордованим українцям в Сагрині планується, згідно з попередньою інформацією, у вівторок 8 вересня 2009 р. Передбачається участь в урочистостях Президентів України та Польщі.

Урочисте відкриття і посвячення пам’ятника на місці поховання православних українців, що 9–10 березня 1944 р. були замордовані польським підпіллям у Сагрині, будуть першим вшануванням на такому високому державному рівні пам’яті українців, які загинули на Холмщині в 40-і роки ХХ ст.

Закликаємо взяти участь в Сагринських урочистостях. Люблинсько-Холмська православна єпархія та Українське Товариство організують прощі до Сагриня в день урочистого відкриття і посвячення Меморіалу. Детальнішу інформацію можна отримати за телефонами: 081 7477438 (єпархія) та 662 643100 (Товариство) або електронною поштою: lublin@cerkiew.pl та ukrainians_lublin@wp.pl.

Водночас усіх, хто хотів би ще скласти свої пожертви на встановлення православних хрестів у Сагрині, просимо вплачувати пожертви на банківський рахунок єпархії:

Prawosławna Diecezja Lubelsko-Chełmska
Getin Bank S.A. № 47 1560 1195 0001 8223 2005 0001
з позначенням: „Sahryń”

Вийшов каталог виставки Олени Гайдамаки

У травні 2009 року побачив світ каталог художніх робіт Олени Гайдамаки – випускниці Європейського колегіуму польських і українських університетів, яка під час навчання в аспірантурі в Любліні є також нашою парафіянкою. Нагодою для видання каталогу стала виставка під назвою «Мова, що єднає», яку проведено в рамках проекту «Багатокультурний Люблін». Мешканці Люблина могли її подивитися у стінах Коронного Трибуналу. Співорганізаторами виставки були Українське Товариство в Любліні та Центр культури в Любліні.

Виставка, яку представляє каталог, охоплює два графічні цикли, виконані в різних видах техніки ліногравіюри: «Мова присутності» і «Форми почуттів». Були вони створені в Любліні протягом 2005-2008 років. У коментарі до зображених на сторінках каталогу робіт читаємо, що ці два цикли «об'єднує спільна тема: людські руки, що стають символом різноманітних почуттів і прагнень, відкриваючи глибину

внутрішнього світу людини. Мова рук є мовою, якої нам не треба вчитися, яка є зрозумілою для кожного».

У каталозі знаходимо 8 графічних робіт О. Гайдамаки, які поміщені на чорному вражаючому фоні. До них доданий авторський коментар. На останній сторінці знайдемо біографічну інформацію про авторку. Слід відмітити, що всі тексти в каталозі у двох мовних версіях: українській та польській. Редактором каталогу був Григорій Купріянович, а його видавцем – Українське Товариство в Любліні. Виставку О. Гайдамаки зреалізовано за фінансової підтримки міста Люблина, друк каталогу профінансувало Українське Товариство в Любліні.

А. Є.

Олена Гайдамака, *Мова, що єднає*, Люблін травень-червень 2009 р., 8 с. / Olena Hajdamaka, *Język, który łączy*, Lublin maj-czerwiec 2009 r., 8 s.

Вітаємо нашу колишню парафіянку та випускницю ЄКПіУУ, спеціаліста з питань закордонних інвестицій АТ «Барлінек»,

д-р Анну Крук

з успішним захистом докторської дисертації, який відбувся 2 липня 2009 року на Економічному факультеті Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні.

Бажаємо успіхів у праці, професійного зростання і Божого благословення.

Друзі з Люблина

Вітаємо нашу парафіянку та випускницю ЄКПіУУ

д-р Олену Гайдамаку

з успішним захистом докторської дисертації, який відбувся 6 липня 2009 року на Факультеті мистецтв Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні.

Бажаємо Божої помочі в розвитку таланту, в родинному житті, а також щасливого материнства.

Друзі з Люблина

У нашій єпархії

СВЯТО ТУРКОВИЦЬКОЇ ІКОНИ В ТУРКОВИЦЬКІЙ ОБИТЕЛІ

Тут знову є наш монастир...

Цьогорічне свято Турковицької ікони Божої Матері в Турковичах було історичним, оскільки вперше від понад півстоліття відбулося в діючому православному монастирі. Відродження православної традиції Туркович, перерваної в 40-і роки ХХ ст., почалося у 80-і роки і свій апогей осягнуло в момент відновлення тут чернечого життя, а липнєве цьогорічне свято Турковицької ікони стало звершенням цього процесу.

У 2009 р. минула також десята річниця першого православного богослужіння в Турковичах після років перерви. Саме у 1999 р., коли Люблинсько-Холмська православна єпархія отримала в Турковичах клаптик землі, споруджено там православний хрест на пам'ятку існування монастиря. 15 липня 1999 р., після святочної Літургії з нагоди свята Турковицької ікони Божої Матері, що служилася в грубешівській церкві, учасники свята прибули до Туркович. Тут, на території колишнього монастиря, єпископ Авель звершив посвячення хреста, вперше від багатьох років відбувся хресний хід до джерела з водосвяттям та молебень.

У 2009 р. свято відбувалося у зовсім інших обставинах. Прочане, що прибули до Туркович 14-15 липня 2009 р., помітили багато змін у порівнянні навіть із минулим роком. Очевидно, найбільшою зміною був факт, що існує тут жіночий монастир Покрова Пресвятої Богородиці, що був відновлений рішенням архієпископа Люблинського і Холмського Авеля минулого року в свято Успіння Пресвятої Богородиці. Завершено також ремонт будинку колишнього Народного дому, а зараз монастирської церкви Покрова Пресвятої Богородиці, яка була освячена лише кілька місяців тому – у Світлу П'ятницю. У інтер'єрі храму провізоричний іконостас, який був ще минулого року, вже замінений прекрасним постійним дерев'яним іконостасом. Праворуч від храму за кілька останніх місяців

споруджено зовсім новий монастирський будинок, у якому в майбутньому знаходиться келії монашок. Територію монастиря обгороджено незавершеним ще парканом. У Турковичах відчутною є атмосфера динамічних перемін та відродження церковного життя. Нові елементи з'явилися також у самому ході свята. Найпомітнішим була, звичайно, присутність монашок, які були господарями цього свята. Важливим новим явищем були також піші прощі, які вперше від понад 60 років прибули до Туркович, відразу дві: з Грубешева (організована Братством Православної Молоді холмської парафії св. ап. Івана Богослова) та з Томашева Люблинського (організована Братством Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії).

Святочні богослужіння почалися Всенічним Бдінням у монастирському храмі. Перед його початком, за звичаєм, хресний хід духовенства пішов зустрічати архиєрея – **Високопреосвященнішого архієпископа Люблинського і Холмського Авеля**, великими зусиллями якого відроджено Турковицьку традицію у такому великому масштабі. У дверях храму владика вітала намісниця монастиря **сестра Євфалія**, а також духівник монастиря і замойський благочинний **о. прот. Віталій Харкевич**. Під час богослужіння, у якому брало участь біля 400 вірних, відбулася прекрасна литія з хресним ходом довкола монастирського храму. Після першого святкового богослужіння всі прочане були запрошені на

почастунок, підготовлений насельниками Турковицького монастиря.

За монастирською традицією, святкові богослужіння тривали всю ніч. О десятій годині ночі в переповненій церкві був відслужений Акафіст Пресвятій Богородиці перед Турковицькою Її іконою. Цього року очолював його **о. ігумен д-р Андрій (Борковський)**, котрий на завершення богослужіння виголосив цікаву проповідь російською мовою про історію свята Положення Ризи Пресвятої Богородиці у константинопольських Влахернах. Опівночі – за традицією минулих двох років – служилася панахида, за якою молилися також за почивших сестер Турковицької обителі. Очолив її **о. прот. Ярослав Лось** з Тереспілля, який на закінчення звернувся до вірних зі словом. О пів на другу в ночі був відспіваний Акафіст свв. Мученикам Холмським і Підляським. Так, як і в минулих роках, очолював його **о. митр. прот. Іван Лукашук**, холмський благочинний та опікун мощей свв. Мучеників. На завершення виголосив він палку проповідь українською мовою про значення свв. Мучеників Холмських і Підляських у широкому контексті історії Православ'я на Холмщині. Увечері та вночі багато вірних приступало до Таїнства Сповіді.

Перед шостою ранку загуділи дзвони, скликаючи вірних на першу святочну Божественну Літургію, яку очолював о. прот. В. Харкевич. Під час служби співав хор насельників Турковицької обителі. За цією Літургією особливо багато прочан приступило до Св. Причастя, священники причащали на три чаші. Після першої Літургії відбувся традиційний хресний хід до віддаленого на кількасот метрів джерела. Там духовенство совершило водосвятний молебень. Багатьох вірних забрало до своїх домівок посвячену в Турковичах воду.

Головна Божественна Літургія з нагоди свят Положення Ризи Пресвятої Богородиці у Влахернах та Турковицької ікони Божої Матері почалася о десятій годині. Перед її початком духовенство і вірні хрес-

ним ходом пішли за архиреем. Святкову Літургію очолював Високопреосвященніший архієпископ Люблинський і Холмський Авель у співслужінні понад двадцяти священників та трьох дияконів. Співав змішаний хор під диригуванням **чтеця Андрея Боубля**, диригента хору люблинської кафедральної церкви. Проповідь українською мовою виголосив владика Авель. Святочні урочистості закінчилися хресним ходом, після якого монашки запросили всіх прочан на почастунок.

На цьогорічні Турковицькі святкування прибуло майже 500 прочан, у більшості з Холмщини і Південного Підляшшя, але також із Білостоку чи Сім'ятич. Прибула тут також проща з Люблина, організована

парафією свт. Петра (Могили). Звичайно, не могло тут бракувати холмщаків з України. Прибуло кілька автобусів з України, організованих То-

вариствами «Холмщина» з Луцька, Рівного, Львова, Городка. На святі зібралося численне духовенство, крім більшості священників Люблинсько-Холмської єпархії, до Туркович прибули також священники з Перемисько-Новосанчівської, Варшавсько-Більської та Білостоцько-Гданської єпархії, зокрема, перемиський благочинний **о. митр. прот. Василь Заброцький**, новосанчівський благочинний **о. прот. Роман Дубець**, монахи з монастиря у Висовій.

По десятиліттях знову є актуальними слова прекрасної пісні про Турковицький монастир «Волинь Почасвом сливе...», яку в міжвоєнний період написав о. Дмитро Павелко. Так, як перед десятиліттями, «До Туркович спішить народ на Ризи Положення, тут від недугів і турбот шукають всі спасення». Навіть більше: відродження православного монастиря в Турковичах спричинилося до того, що один із рядків цієї пісні («Тут колись був наш монастир...») перестав бути актуальним. Мабуть, потрібно буде пристосувати пісню до сучасної ситуації, та її автор, о. Дмитро, безперечно радітиме з цього приводу...

Григорій Купріянович

Митрополит Антоній (Блум)

СМЕРТЬ (2)

Продовження з попереднього номеру «ПГЛ».

Відтак, коли дивимось на тіло, ставимося до нього з благоговінням. Бачимо його зі всім стражданням і зі всією радістю, всією тайною життя, яка була в цій людині. Тіло можна було б назвати видимим образом невидимого. У цьому контексті, мабуть, не випадково, у церковнослов'янських богослужбових текстах для окреслення тіла померлого вживаємо слово «мощі», котре означає також мощі святого.

Так, з одного боку, ми бачимо, що це тіло, безмежно улюблене і дороге, є піддане смерті, поранене і переможене смертністю. А з іншого боку, ми бачимо в ньому сім'я, котре засіяне, щоб через воскресіння повстати знову у славі безсмертя. І коли дивимось на нього, ми не можемо не помітити його зв'язку із Тілом Христа.

У святого апостола Павла є вислів: «Життя ваше сховане в Бозі з Христом» (Кол. 3,3). Наша втілена людяність схована у тайні Святої Трійці, і ця втіленість охоплює все людство. У Христі, у Матері Божій ми вже можемо бачити прославленість, до якої покликане наше тіло. Відтак ми не є розділені, але знаходимося в складному стані, коли з пораненим з приводу розлуки серцем, зі здивуванням бачимо, що людське тіло може вмирати, але з вірою і надією дивимось на це тіло, котре колись повстане, подібно до тіла Христа.

Звернімося зараз до душі. Існує кілька молитов, котрі попереджують смерть людини, існують послідування, пов'язані з підготовкою до смерті. Підготовка, в першу чергу, полягає передовсім у відверненні від того, що тимчасове, і зверненні до того, що вічне. Преп. Серафим Саровський перед смертю сказав: «Тілом я наближаюся до смерті, а духом я новонароджений младенець, відчуваю повноту свіжості, всю свіжість початку, а не кінця».

Це говорить про те, що необхідно підготуватися до смерті шляхом суворого, але визволяючого нас процесу примирення зі всіма, з самим собою, з власною совістю, зі своїм становищем, із сучасністю, із минулим, з подіями і з людьми, а навіть з майбутнім, зі смертю, що надходить. Існує потреба процесу, шляхом котрого, як говорить святий Ісаак Сирич, єднаємося з Богом, з нашою совістю, з нашими ближніми, а навіть з речами, котрими ми займалися в житті. Це означає, що вся земля може нам сказати: «Іди в мирі». Ми ж, зі свого боку, усьому, чим була для нас земля, також можемо сказати: «Залишіться в мирі, нехай Боже благословення та Божий мир буде з вами».

Неможливо увійти до життя вічного, будучи опутаними ненавистю, без миру. І коли хочемо позбутися цього, у короткому часі, котрий залишає нам смерть, що наближається, ми повинні негайно розгляда-

Церковні свята на території Люблинсько-Холмської єпархії

- 1 серпня – Костомолоти, престольний празник преп. Серафима Саровського
- 2 серпня – Ольшанки біля Кодня, престольний празник св. пророка Іллі
- 6 серпня – Люблин - кафедральна церква, престольний празник Преображення Господнього (за н. ст.)
- 7 серпня – Межилистя, престольний празник Успіння св. прав. Анни
- 7 серпня – Сілець біля Холма, свято св. прав. Анни
- 9 серпня – Копитів біля Кодня, храмове свято св. вмч. Пантелеймона
- 15 серпня – Вілька Красничинська, престольний празник Успіння Пресвятої Богородиці (за н. ст.)
- 15 серпня – Угруськ, престольний празник Успіння Пресвятої Богородиці (за н. ст.)
- 28 серпня – Грубешів, престольний празник Успіння Пресвятої Богородиці
- 28 серпня – Заболоття, престольний празник Успіння Пресвятої Богородиці

ти все наше життя як піднімання, як піднімання до вічності, а не поступове сходження до небуття і смерті. Це є піднімання до моменту, коли через вузькі ворота смерті перейдемо до вічності – не скидаючи з себе земного життя, але, за словами святого апостола Павла, зодягнувшись у вічність.

Оскільки в панахиді вся увага зосереджується на душі, котра *відійшла*, у Відспівуванні вона звернена також на душу, котра *відходить*. За православною традицією, протягом перших трьох днів після смерті душа померлого або померлої залишається на землі, відвідуючи знайомі місця, пригадуючи все, що пережила; все для того, щоб могла залишити землю і стати перед Богом з повною свідомістю того, що пережила.

Відтак протягом цих трьох днів оточуємо померлих особливим піклуванням. Ми молимося, служимо панахиди, наші думки зосереджуються на усіх складностях наших стосунків з померлим. Ми також маємо тут своє завдання. Повинні ми розв'язати всі вузли, нагромаджені у наших душах, мусимо бути спроможними до того, щоб з глибини наших сердець і всього єства сказати померлому: «Прости мені», а також «Я прощаю тобі, іди в мирі».

Мабуть, саме тут віднайдемо сенс старого прислів'я, що про померлого не личить погано говорити. Якщо щиро, з глибини серця і душі сказали ми померлому: «Я відпускаю тебе. Я стану перед Богом зі своїм прощенням, нехай ніщо, що відбулося між нами, не стане на твоєму шляху до повноти і вічної радості», тоді як можемо повертатися до минулого і пригадувати будь-яке зло і прикрощі?

Це не означає, що ми заплющуємо очі на дійсність. Якщо насправді у житті цієї особи було зло, якщо насправді з'явилося воно між нами, то тим більше повинні ми молитися Богові, щоб нас – і мене, і померлого – визволив, щоб бути спроможним почути слова прощення «Іди в мирі», а також сказати їх раз назавжди, зі зрозумінням, яке постійно поглиблюється, і з постійно зростаючою свідомістю свободи.

Переклад Григорія Купріяновича

Закінчення в наступному номері «ПГЛ».

Поетичний куточок

Світлана Бакун

Іду по пеклу босими ногами

Іду по пеклу босими ногами,
Душа і серце наче неживі,
Несу хреста безсилими руками,
Нелегкий шлях призначений мені.

Дорога ця сумна є і немила,
Стискає груди неприємний біль,
У кожному кроці покидає сила,
А на вустах гіркий полин і сіль.

Стискаю зуби, закриваю очі,
Так ніби менше нудить і пече,
Рахую довгі дні, безсонні ночі,
Терплю вогонь, що жилами тече.

А час іде неквапливо, поволи
Стараюсь добру думку віднайти.
Вклонитися розп'ятому Христові,
Хоч на колінах в крові, добрести.

До бажаної, втішливої днини,
Де усміхнеться ранок золотий,
І подарує радісні хвилини,
Де розум буде світлий і живий.

Іду по пеклу босими ногами
І пізнаю ціну свого життя.
Земні гріхи загладжую сльозами,
Молитвою й словами каюття.

Іду по пеклу босими ногами...

Люблин, літо 2009 р.

Св. пророка Іллі

Тропар

Во плоти ангел, пророков
основаніє, вторий
предтеча пришествія
Христова Ілія славний,
свише пославий Єлисеєві
благодать, недуги
отгоняти, і прокаженнїя
очищати. Тімже
і почитающим єго
точить ісцїленія.

У тілі ангел, пророків
основа, другий предтеча
пришестя Христова
Ілля славний, з висоти
послав Єлисеєві
благодать недуги
відганяти і прокаженнїх
очищати. Тому і всім,
що почитають його,
зливає зцїленнїя.

Кондак

Пророчє і провидчє
великих діл Бога нашего,
Іліє великоіменитє,
віщанієм твоїм
уставивий водоточнїя
облаки, моли о нас
єдиного Чоловіколюбця.

Пророчє і провидчє
великих діл Бога нашего,
Ілля великоіменитий,
вістуваннїям твоїм
ти зупиняв і водоточнї
хмари, моли за нас
єдиного Чоловіколюбця.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «**Православний Голос Люблина**»
склав анонімний жертводавець.

Православний Голос Люблина

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині - української православної громади Люблина
Настоятель Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині: **о. прот. Мирослав Вишневецький**.
Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.
При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук
(інтернет), Андрій Скатеринчук, Марія Купріянович, Ольга Купріянович.

Програма богослужінь

у православній парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади
серпень 2009 р. Б.

1 серпня, субота

18⁰⁰ Вечірня

2 серпня, Неділя 8-а по П'ятидесятниці.

Св. пророка Іллі. Препмч. Афанасія Берестейського

9⁰⁰ Божественна Літургія

8 серпня, субота

18⁰⁰ Вечірня

9 серпня, Неділя 9-а по П'ятидесятниці

9⁰⁰ Божественна Літургія

15 серпня, субота

18⁰⁰ Вечірня

16 серпня, Неділя 10-а по П'ятидесятниці

9⁰⁰ Божественна Літургія

18 серпня, вівторок

18⁰⁰ Велика Вечірня з литією

Посвячення плодів

19 серпня, середа. Преображення Господне

9⁰⁰ Божественна Літургія

Посвячення плодів

22 серпня, субота

18⁰⁰ Вечірня

23 серпня, Неділя 11-а по П'ятидесятниці

9⁰⁰ Божественна Літургія

Молебень за Україну з нагоди Дня Незалежності

27 серпня, четвер

18⁰⁰ Велика Вечірня з литією

28 серпня, п'ятниця. Успіння Пресвятої Богородиці

9⁰⁰ Божественна Літургія

29 серпня, субота

18⁰⁰ Вечірня

30 серпня, Неділя 12-а по П'ятидесятниці

9⁰⁰ Божественна Літургія

Молебень на початок 2009/2010 навчального року

Початок навчального року в Українській недільній школі в Любліні